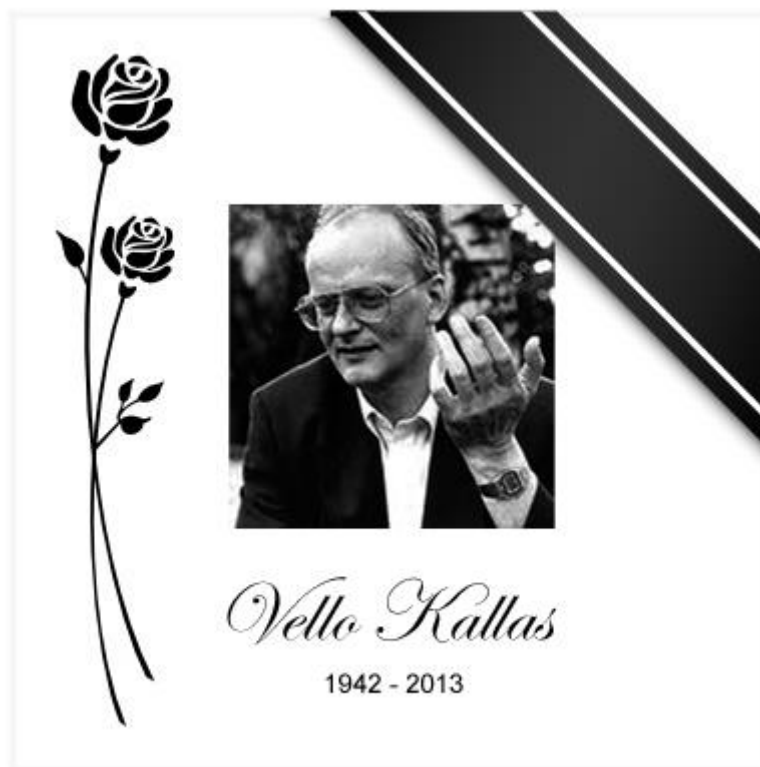


IN MEMORIAM



Vello Kallas sündis 16. juulil 1942. Tallinnas, Kalamajas. Aastal 1949 alustas kooliteed Tallinna I Keskkoolis. Juba 10-aastaselt jäi ta orvuks. Pärast põhikooli lõpetamist asus tööle tehases "Juveel".

Reisil Soome 1967. aastal kasutas Vello Kallas võimalust lahkuda Nõukogude Liidust. Rootsisis asus ta tööle ettevõttesse "Misomex AB", kus sai tema töökaaslaseks Vambola Hurt. Sellest tutvusest sai alguse Vello Kallase pika-aegne ja väga viljakas koostöö postiajaloo uurijate ja filatelistidega. Postitemplite jäljendid vanadel postisaadetistel on säilinud väga kõikuva kvaliteediga ja ei sobinud sellisena hästi kasutamiseks aastaraamatus "Eesti Filatelist". Nii hakkaski Vello Kallas neid ümber joonistama. See oli suurt täpsust ja kannatlikkust vajav töö, sest joonistamisel pidid säiluma kõik konkreetse templi jäljenditele iseloomulikud eritunnused. Lisaks "Eesti Filatelisti" numbritele jõudsid Vello Kallase tehtud templite pildid ka 1986. aastal ilmunud Vambola Hurda ja Elmar Ojaste poolt koostatud Eesti filateelia ja postiajaloo käsiraamatu lehekülgedele.

Mõlemad väljaanded pälvisid kohe ilmumise järel suure tunnustuse ja populaarsuse Eesti postmarkide kogujate hulgas kõikjal maailmas. Filateelianäituste kirjanduse klassis saadi paljude aastate kestel suur hulk väarikaid auhindu. "Eesti Filatelistid" ja eriti Eesti filateelia ja postiajaloo käsiraamat on tänaseni konkurentsivõimeline parimaks infoallikaks eesti postmarkide ja postiajaloo kogujate jaoks. Muidugi on selliste trükiste puhul sisu kõige olulisem, kuid ka illustatsioonide kvaliteet on tähtis. Kes kordki mõnd nimetatud trükistest on sirvinud, see mõistab kui suure osa neist moodustab templijäljendite pildid -

lehekülgede kaupa, mitutuhat tükki ja kõik Vello poolt suure hoolikusega üles joonistatud.

Veel enne Eesti iseseisvuse taastamist - aastal 1990 - hakati ette valmistama Eesti oma postmarkide trükkimist. Kui postmargikavandite konkurss ei andnud korraldajaid rahuldavat tulemust, siis pöörduti Vello Kallase poole, kes sel ajal töötas Rootsi riigipanga väärtpaberite trükikoja graafilise vormi ja gravüüri osakonnas. Vello pakkus uute Eesti postmarkide motiiviks riigivapi motiivi. Professionaalina turvatrukiste alal ei piirdunud ta joonisega kavandist vaid graveeris selle ja esitas omapoolse pakkumise proovitrükina. Tema kavand võeti vastu ning Vello Kallas jätkas oma kavandite viimistlemist. Vello Kallasest ei saanud ainult esimeste uute Eesti postmarkide kujundaja vaid ka oluline abimees Eesti Postile nende trükkimise korraldamisel ja kvaliteedi tagamisel. Ta kulutas selleks rohkesti oma aega ning vahendeid, kasutas oma tutvusi ja oli kõigiti abiks kvaliteetse lõpptulemuse saavutamiseks. 1. oktoobril 1991. aastal käibele tulnud üheksast nominaalist kaks trükiti Rootsis ja seitse Saksamaal. Kiire inflatsiooni tõttu sageli muutuvad postitariifid teevad postmarkidega varustamise keeruliseks. Vello pakutud idee – asendada postmargil hinnanumbrid tähekombinatsiooniga muutis postmarkide kasutamise oluliselt paindlikumaks. Sellegipoolest tuleb nii mõnegi väljaande ettevalmistamine läbi viia väga lühikese ajaga. Terve 1992. aasta jätkub olukord, kus Eesti marke trükitakse Rootsis ja Saksamaal. 1993. aastast hakatakse postmarke trükkima Eestis trükikojas „Vaba Maa“.

Vello Kallase pool kujundatud käibemarkide sarjas ilmub aastail 1991-1998 kokku 47 marki. Lisaks sellele kujundab ta 1991. aastal ilmunud Eesti lipuga margi ja 1994. aastal ilmunud Rootsi kuninga Gustav II Adolphi juubelimargi ning 1993. aastal kaks Eesti Posti eritemplit (REFS ESTONIA III filatelianäitus ja Eesti Post Rootsi postmargipäeval).

Rahvusvaheline Eesti Filatelistide Selts ESTONIA valis Vello Kallase auliikmeks ning tunnustas tema suurt tööd Eesti postiajaloo jäädvustamisel ja postmarkide kujundamisel oma teeneteristiga.

Pärast Eesti iseseisvuse taastamist sai Vello Kallas taas oma sünnimaad külastada. Lühikestest külastustest said siin veedetud suved ja edasi uuesti elama asumine Tallinna. Vello Kallas suri 6. novembril 2013.aastal Tallinnas.

Meister on lahkunud, kuid tema töö tulemused on jäänud. Nii Eesti postiajaloo kirjutatud trükistesse, kui ka Eesti postmarkide korjajate albumitesse.